

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/15/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120010652
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8120010652.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.02.2022, v trestnej veci obžalovaného V. Z. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 1T/34/2020 zo dňa 11.12.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému V. Z., nar. XX.XX.XXXX O. W.,
trvale bytom B., W.
XXXX/X

u k l a d á :

Podľa § 158 Tr. zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zákona peňažný trest vo výške 300,- /tristo/ eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na 1 /jeden/ mesiac.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 1 /jeden/ rok.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného V. Z. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 02.09.2019 v čase o 16.10 hod. viedol autobus MHD mesta Prešov, zn. SOR, EČ: B. po ulici Levočskej v meste Prešov, v smere na mesto Poprad, v pravom jazdnom pruhu, pričom nedodrжал bezpečnostnú vzdialenosť za vozidlom idúcim pred ním, a to za jazdnou súpravou pozostávajúcou z ťahača Scania R420, EČ: B. a návesu zn. Wielton, EČ: Z., do ktorého zadnej časti narazil prednou časťou ním vedeného vozidla, kde pri náraze došlo k zraneniu prepravovaných osôb v autobuse, a to W. Š., bytom N. XX, ktorá utrpela poranenia - pomliaždenie tváre v okolí ľavej očné, líca, ľavej sánky vľavo a ľavého sánkového zhybu, podvrtnutie krčnej chrbtice, pomliaždenie hrudníka vľavo, pomliaždenie a podliatinu ľavého stehna, pomliaždenie pravého členka, pomliaždenie a krvnú podliatinu sedacej oblasti vľavo s dobou liečenia 28 - 30 dní, ako aj O. Č., bytom W. Š. XX, ktorá utrpela poranenie - pomliaždenia

čela vpravo a pomliaždenie ľavého predkolenia s dobou liečenia 5 - 6 dní, čím obžalovaný týmto svojim konaním ako vodič porušil ustanovenie § 17 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Za to mu podľa § 158 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l) Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil obžalovanému skúšobnú dobu podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 2(dvoch) rokov. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona uložil obžalovanému zároveň aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 1 (jedného) roka. Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkázal súd poškodeného Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. a Sociálna poisťovňa na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný proti výroku o treste, pretože uvedený trest považoval za neprimerane prísny. V písomných dôvodoch svojho odvolania obžalovaný uviedol, že pri ukladaní výšky primeraného trestu je potrebné prihliadať na vnútorný postoj obžalovaného, vyjadrenie jeho ľútosti, ospravedlnenie, vykonanie úkonov smerujúcich k tomu, aby poškodeným bola privolaná zdravotná pomoc a oznámenie nehody. Poukázal na to, že nehoda nebola zapríčinená požitím alkoholu alebo iných návykových látok, ale vyplynula z dopravnej situácie a nečakaného pribrzdzenia vozidla pred autobusom, na ktoré musel obžalovaný okamžite reagovať brzdením. Uviedol, že práve trest zákazu činnosti považuje za likvidačný, keďže práve tento by ohrozil zabezpečovanie jeho nevyhnutných potrieb, ako aj vyživovacej povinnosti k jeho dcére, ktorá študuje na vysokej škole v Košiciach, a teda samotný trest by ovplyvňoval aj iné osoby, nielen osobu obžalovaného. Poukázal na to, že ako profesionálny vodič pracuje 30 rokov, pričom v súčasnosti si zrejme ani iné uplatnenie na trhu práce nenájde. Žiadal, aby súd vzal do úvahy aj iné alternatívne tresty, ako je trest povinnej práce alebo peňažný trest tak, aby nedošlo k uloženiu trestu zákazu činnosti. Vo vzťahu k sankcii zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 4 mesiace uviedol, že sa jednalo o zbytkový alkohol, keď bol na chate s partiou, pričom išlo o súkromnú aktivitu bez spojenia s jeho prácou šoféra autobusu a v čase vedenia vozidla nemal v aute žiadnych iných pasažierov. Taktiež vyslovil, že ako vodič autobusu je zodpovedným šoférom, ktorý nepredstavuje nebezpečenstvo pre cestujúcich, či iných účastníkov cestnej premávky. Trest zákazu činnosti považoval za neprimerane prísny trest, pričom podľa jeho názoru, na nápravu postačuje peňažný trest, prípadne trest povinnej práce. Vzhľadom na uvedené obžalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol tak, že mu uloží trest povinnej práce za súčasného uloženia peňažného trestu.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, preskúmal len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré skutočnosti vzal súd prvého stupňa do úvahy pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu. Plyní z neho, že používajúc zásady pre ukládanie trestov vyplývajúce z ustanovenia § 34 ods. 4 Tr. zákona, prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Správne okresný súd ako poľahčujúcu okolnosť vyhodnotil, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a trestný čin úprimne oľutoval, teda u obžalovaného je daná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, za nezistenia žiadnej príťažujúcej okolnosti. Taktiež súd prvého stupňa správne uviedol, že obžalovaný nemá žiadne záznamy v registri trestov. Je zamestnaný v Dopravnom podniku Mesta Prešov, a.s. s vymeriavacím základom cca 1.150,- eur mesačne. Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol ako vodič motorového vozidla dňa 30.04.2018 o 04.26 hod. postihnutý za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. e) a l) zákona č. 372/1990 Zb. a § 3 ods. 2

písm. b) a § 4 ods. 2 písm. d) zákona č. 8/2009 Z. z., keď ako vodič osobného motorového vozidla Fiat Palio EČ: B. na križovatke ulíc Björnsonova- Sabinovská nerešpektoval dopravné značenie a následne pri kontrole bola vykonaná dychová skúška s pozitívnym výsledkom 0,25 mg/l, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 400,- eur a zákaz činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel po dobu 4 mesiacov. Z evidenčnej karty vodiča je zrejmé, že obžalovaný má v nej štyri záznamy, a to za vyššie uvedený priestupok zo dňa 30.04.2018, kde mu bol pri dychovej skúške zaznamenaný pozitívny výsledok alkoholu v dychu, za priestupok spáchaný dňa 23.02.2015 podľa § 4 ods. 1 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. (porušenie povinnosti venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke), za čo mu bola uložená pokuta vo výške 20,- eur, priestupok zo dňa 22.10.2012 podľa § 51 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. (prekročenie najväčšej prípustnej celkovej hmotnosti vozidla), za čo mu bola uložená pokuta vo výške 170,- eur a priestupok dňa 24.01.2007 podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 315/1996 Z. z. (porušenie povinnosti venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, v dôsledku ktorej bola spôsobená dopravná nehoda), za čo mu bola uložená pokuta vo výške 1.000,- Sk.

Prvostupňový súd uzavrel, že účel trestu tak v oblasti generálnej prevencie, ako aj individuálnej prevencie, bude dosiahnutý uložením trestu odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, ktorého výkon podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona súd podmienienečne odložil a určil skúšobnú dobu 2 rokov. Uvedené odôvodnil tým, že obžalovaný je profesionálny vodič, ktorý sa však v minulosti už dopustil porušenia povinnosti vodiča, keď v roku 2018 viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu, v roku 2015 porušil povinnosť vodiča motorového vozidla venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke a taktiež v roku 2007 porušil uvedenú povinnosť, v dôsledku čoho bola spôsobená dopravná nehoda. Na základe uvedeného súd prvého stupňa konštatoval, že obžalovaný, ako profesionálny vodič, ktorý vozí cestujúcich, má byť obzvlášť pozorný v cestnej premávke a je povinný sa o to zodpovednejšie venovať vedeniu vozidla a dodržiavaniu odstupu medzi vozidlami, preto mu uložil podmienienečný trest odňatia slobody v trvaní dvoch mesiacov. Čo sa týka dĺžky skúšobnej doby v trvaní dvoch rokov, súd konštatoval, že u obžalovaného existuje potreba sledovať jeho správanie sa aj po tom, čo mu skončí trest zákazu činnosti, a to s poukazom na charakter priestupkov, ktorých sa ako vodič dopravného prostriedku dopustil a najmä s dôrazom na opakované porušenie povinnosti venovať sa plne vedeniu vozidla, ako aj na jazdu s alkoholom v tele, ktorých porušenie nesie v sebe riziko spôsobenia majetkovej škody alebo aj ublíženia na zdraví. Vo vzťahu k uloženému trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel po dobu 1 roka, súd prvého stupňa uzavrel, že uvedeným trestom sa zabezpečuje účel generálnej prevencie, a to tým, že pôsobí na ostatných účastníkov cestnej premávky preventívnym spôsobom spočívajúcim v uvedení si tej skutočnosti, že aj v prípade nedbanlivostného trestného činu im môže byť uložený trest zákazu činnosti, ktorý bude mať za následok ich vylúčenie z výkonu práce, ktorá slúži na ich obživu a v dôsledku uvedeného by sa mali vyvarovať páchania tohto druhu trestných činov.

S týmito závermi súdu prvého stupňa, týkajúcimi sa závažnosti konania obžalovaného, ktorý ako profesionálny vodič má byť obzvlášť pozorný, keďže vedie vozidlo väčších rozmerov a zodpovedá aj za cestujúcich, pritom príčinou dopravnej nehody bolo to, že obžalovaný, vedúci autobus MHD v kolóne, ktorá pomaly postupovala, nedodrжал dostatočný odstup od pred ním idúceho vozidla, pričom ako obžalovaný v prípravnom konaní uviedol, že na chvíľu odvrátil pozornosť od vozidla pred ním, pozrel vľavo a zistil, že vozidlo idúce pred ním stojí a došlo k zrážke.

Obžalovaný svojím konaním porušil ustanovenie § 17 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, v zmysle ktorého je vodič povinný za vozidlom idúcim pred ním dodržiavať takú vzdialenosť, aby mohol včas znížiť rýchlosť jazdy, prípadne zastaviť vozidlo, ak vodič vozidla jazdiaceho pred ním zníži rýchlosť jazdy alebo zastaví. Vzhľadom na charakter porušenej povinnosti, nedbanlivostné zavinenie obžalovaného, ako aj existenciu iba poľahčujúcej okolnosti na strane obžalovaného bez konštatovania akejkoľvek priťažujúcej okolnosti, sa krajskému súdu ako súdu odvolaciemu javí byť uložený podmienienečný trest odňatia slobody na 2 mesiace a určená skúšobná doba na 2 roky neprímeranými. Poukazujúc na okolnosti prípadu, ako aj na skutočnosť, že skutok, z ktorého bol obžalovaný uznaný za vinného, je nedbanlivostného charakteru, jedná sa o prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatela považuje odvolací súd za primeranejšie a účelnejšie uložiť obžalovanému alternatívny trest, a to peňažný trest podľa § 56 ods. 2 Tr. zákona. Čo sa týka samotnej výšky peňažného trestu, tú uložil odvolací súd v hodnote 300,- eur, teda pri dolnej hranici trestnej sadzby, avšak zároveň neuložil najnižší možný peňažný trest, ktorého výška je 160,- eur, nakoľko v tomto prípade je nevyhnutné konštatovať, že k porušeniu dôležitej povinnosti obžalovaného, ako vodiča, došlo v čase, kedy šoféroval prostriedok hromadnej dopravy, teda vo vozidle prevádzal aj

ďalších cestujúcich, ktorých život a zdravie spôsobom svojej jazdy ovplyvňoval. Bolo jeho povinnosťou sústrediť sa na vozovku a situáciu v cestnej doprave a dodržiavať všetky predpisy, ktoré v cestnej doprave platia. Práve poukazujúc na charakter činnosti, pri ktorej došlo k vzniku dopravnej nehody a ublíženiu na zdraví tretím osobám, odvolací súd neuložil peňažný trest v najnižšej možnej výške, ale vzhľadom aj na charakter páchatela, ktorý sa ku skutku priznal, tento oľutoval, privolal pomoc pre poškodené, ako aj s prihliadnutím na majetkové pomery páchatela, odvolací súd uložil peňažný trest pri spodnej hranici trestnej sadzby peňažného trestu, a to konkrétne vo výške 300,- eur. Uvedený trest, podľa názoru odvolacieho súdu, zabezpečí účel trestania, teda zaistí individuálnu a generálnu prevenciu.

Čo sa týka trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidla všetkých druhov, ktorý uložil v napadnutom rozhodnutí aj súd prvého stupňa, vo výmere 1 roka podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona, s uvedenými závermi sa stotožnil aj odvolací súd, pretože obžalovaný sa stíhaného trestného činu dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla a vzhľadom na to, že v prípade obžalovaného ide o osobu, ktorá má v evidenčnej karte vodiča zaevidované štyri priestupky na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, pričom dvakrát obžalovaný nevenoval pozornosť vedeniu vozidla, z toho dokonca raz spôsobil dopravnú nehodu a navyše bol jedenkrát aj postihnutý za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. a § 4 ods. 2 písm. d) zákona č. 8/2009 Z. z., kedy mu pri dychovej skúške bol nameraný alkohol v dychu, odvolací súd mal za to, že je nevyhnutné uložiť obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel aspoň po minimálnu zákonom stanovenú dobu jedného roka, nakoľko uvedený trest zabezpečí jednak individuálnu prevenciu obžalovaného a jeho nápravu, keďže si bude uvedomovať nevyhnutnosť dodržiavania všetkých povinností účastníkov cestnej premávky a s tým súvisiacej možnosti zabrániť vzniku dopravnej nehody zapríčinených nedbanlivostných konaní. Poukazujúc na povolanie obžalovaného, ktorý je vodičom prostriedku hromadnej dopravy, uloženie tohto druhu trestu je odôvodnené aj zabezpečením generálnej prevencie, a teda potrebou odradiť aj iné osoby v rovnakom postavení, resp. zamestnaní ako obžalovaný, od páchania trestnej činnosti na úseku dopravy. Okresný súd uložil trest zákazu činnosti na samej dolnej hranici, čím reflektoval aj na ním uvádzané osobné a rodinné pomery obžalovaného.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.